

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

23 וחנני קרי **וְחַנְנִי יְהוָה וְחֵי הַיֶּלֶד** : וְעַתָּה יִמַּרְתָּ לְמַה זֶה אֲנִי צָם
 24 **אֵלַי** : וַיִּנַּחֵם דָּוִד אֶת בֵּית שִׁבְעָה אֲשֶׁתּוֹ וַיָּבֵא אֵלָיָהּ וַיִּשְׁכַּב
 עִמָּהּ וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהוֶה אֹהֶבּוֹ : וַחֲקָרָא קְרִי
 וַיִּשְׁלַח בֵּיד נְתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יְדִידִיהַּ בְּעֵבֹר כַּה
 יְהוָה :

*audir a in-
fantis mor-
te, volun-
tati ipsius
acquiescit.
24 Nascitur
Salomo.*

26 **וַיִּלְחֶם יוֹאָב בְּרַב־בְּנֵי עִמּוֹן וַיִּלְכֹּד אֶת עִיר הַמְּלוּכָה** :
 27 **וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל דָּוִד וַיֹּאמְרוּ גַלְחַמְתִּי בְרַבָּה**
 28 **גַּם לְכַרְתִּי אֶת עִיר הַמַּיִם** : וְעַתָּה אֲסַף אֶת יִתְרֵי הָעָם
 וְחַנְנֵה עַל הָעִיר וְלִכְרֵהּ פֶּן אֶלְכֹּד אֲנִי אֶת הָעִיר וְנִקְרָא
 שְׁמִי עָלֶיהָ : וַיֹּאסֶף דָּוִד אֶת כָּל הָעָם וַיִּלְכֹּד רַבְתָּהּ
 וַיִּלְחֶם בָּהּ וַיִּלְכֹּדָהּ : וַיִּקַּח אֶת עֲטֹרַת מַלְכָּם מֵעַל לְ
 רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקַלָּהּ כֶּכֶר זָהָב וְאֶבֶן יָקָרָה וַתְּהִי עַל רֹאשׁ

*Rabba ex-
pugnatur.*

31 **דָּוִד וַיִּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הֶרְבֵּה מְאֹד** : וְאֶת הָעָם אֲשֶׁר
 בָּהּ הוֹצִיא אוֹשֵׁשׁ בְּמַגֶּרֶה וּבְחַרְצֵי הַבְּרוֹזַל וּבַסַּגְזוֹרוֹת
 הַבְּרוֹזַל וְהָעֵבִיר אוֹתָם בַּמֶּלֶכָן וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי בַּמֶּלֶכָן
 בְּנֵי עִמּוֹן וַיִּשְׁכַּב דָּוִד וְכָל הָעָם יְרוּשָׁלַם :

*Et in vicis
graviter
animadver-
titur.*

א **וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וְלֹאבְשָׁלוֹם בֶּן דָּוִד אַחֲוֵת יָפָה וְשֵׁמָה וַיֵּן**
 2 **תָּמָר וַיֵּאֱהָבֶהּ אֲמִנּוֹן בֶּן דָּוִד** : וַיִּצַר לְאֲמִנּוֹן לְהַתְּחַלּוֹת
 בְּעֵבֹר תָּמָר אַחֲתוֹ כִּי כַּתּוּלָה הִיא וַיִּפְלֵא בְּעֵינָי אֲמִנּוֹן
 3 לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוֹמֶרָה : וְלֹא אֲמִנּוֹן רָע וְשִׂמּוֹ יוֹנֵדֵב
 4 בֶּן שְׁמֵעָה אַחֵי דָּוִד וַיּוֹנֵדֵב אִישׁ חָכֵם מְאֹד : וַיֹּאמֶר לוֹ
 מְדוּעַ אַתָּה כֹּכָה דָל בֶּן הַמֶּלֶךְ בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה הַלּוֹא
 תִּגִּיד לִי וַיֹּאמֶר לוֹ אֲמִנּוֹן אֶת תָּמָר אַחֲוֹת אֲבִי שְׁלֹמֹה אַחֵי
 אֲנִי אֹהֵב : וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָדָב שָׁכַב עַל מִשְׁכַּבְּךָ וְהַתְּחַלּוֹת
 וּבָא אֲבִיךָ לְרֹאוֹתְךָ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו תִּבְאֵנָה תָּמָר אַחֲוֹתִי
 וְתִכְרַנִּי לֶחֶם וַעֲשֵׂתָהּ לְעֵינָי אֶת הַבְּרוּרָה לְמַעַן אֲשֶׁר
 אֶרְאֶה וְאֶכְלֵתִי מִיָּדָה : וַיִּשְׁכַּב אֲמִנּוֹן וַיִּתְחַלּוּ וַיָּבֵא
 הַמֶּלֶךְ

Cap. XIII.
Domestica
Davidis ca-
lamitates.
Ammon
amore foro-
ris Thamar
languens
in signem
dolum in-
struit, ut ea
potiatur.

המלך לראותו ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא
 תמר אחותי ותלבב לעיני שתי לבבות ואברה מיהה :
 7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לכי נא בית אמנון
 8 אחיך ועשי לו הבריה : ותלך תמר בית אמנון אחיה
 9 והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב לעיני
 10 ותבשל את הלבבות : ותקח את המשרת ותצק
 לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציא אוכל איש מעלי
 ויצאו כל איש מעליו : ויאמר אמנון אל תמר הביאי
 הבריה החרר ואברה מדרך ותקח תמר את הלבבות
 11 אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החררה : ותגש
 אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי
 12 אחותי : ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה
 13 כן בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת : ואני
 אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים
 בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני
 14 ממך : ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה
 15 וישכב אתה : וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי
 גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר ארבה
 16 ויאמר לה אמנון קומי לכי : ותאמר לו אל אודת
 הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי
 17 לשלחני ולא אבה לשמע לה : ויקרא את נערו
 משרתו ויאמר שלחנא את זאת מעלי החוצה ונעל
 18 הדלת אחריה : ועליה כתנת פסים כי כן תלבשנה
 בנות המלך הבתולת מעילים ויצא אותה משרתו
 19 החוצה ונעל הדלת אחריה : ותקח תמר אפר על
 ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה
 20 על ראשה ותלה הלוך וועקה : ויאמר אליה אבשלום
 אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי החריש
 יב א מ m א

In vitam
comprimit.

Mox, amo-
re in odium
verso, ean-
dem turpi-
ter expellit.

Ea lugens
ad Absalo-
mum fra-
trem sese
recipit.

אחיק הוּא אל תשתי אֶת־לֶבֶךָ לְדַבַּר הַזֶּה וְתִשָּׁב
תִּמְרוּ וְשִׁמְמַה בֵּית אֲבִי שְׁלוֹם אַחִיהֶּ: וְהַמֶּלֶךְ רוֹד שָׁמַע 21
אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַר לוֹ מְאֹד : וְלֹא־דָבַר 22
אֲבִי שְׁלוֹם עִם אֲמִנּוֹן לְמַרְעוֹ עַד טוֹב כִּי־שָׁנָא אֲבִי שְׁלוֹם
אֶת־אֲמִנּוֹן עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עָנָה אֶת־תִּמְרוֹ אַחֲתוֹ:

וַיְהִי לְשָׁנָתַיִם יָמִים וַיְהִיו גְּזוּזִים לְאֲבִי שְׁלוֹם 23
בְּבַעַל חֲצוֹר אֲשֶׁר עִם אֲפְרַיִם וַיִּקְרָא אֲבִי שְׁלוֹם לְכָל־
בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיָּבֵא אֲבִי שְׁלוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה 24
נָא גְזוּזִים לְעַבְדְּךָ יֶלֶךְ נָא הַמֶּלֶךְ וְעַבְדוֹ עִם עַבְדְּךָ:

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבִי שְׁלוֹם אַל־בְּנֵי אֶל־נְאֻמְךָ כִּלְנוּ כֹה
וְלֹא־נִכְבַּד עֲלֶיךָ וַיִּפְרֹץ־כּוֹ וְלֹא־אָבָה לְלַכְתּוֹ וַיִּבְרַכְהוּ: 25
וַיֹּאמֶר אֲבִי שְׁלוֹם וְלֹא־יֶלֶךְ נָא אַחֲנּוּ אֲמִנּוֹן אַחִיו וַיֹּאמֶר 26

לוֹ הַמֶּלֶךְ לְמַה יֶלֶךְ עִמָּךְ: וַיִּפְרֹץ־כּוֹ אֲבִי שְׁלוֹם וַיִּשְׁלַח 27
אֹתוֹ אֶת־אֲמִנּוֹן וְאֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֵּצֵאוּ אֲבִי שְׁלוֹם 28
אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר רְאוּנָא כְּטוֹב לִב־אֲמִנּוֹן בִּיָּן וְאִמְרַתִּי
אֵלֶיכֶם הִכּוּ אֶת־אֲמִנּוֹן וְהַמַּתֵּם אֹתוֹ אֶל־תִּירְאוּ הַלּוֹא

כִּי־אֲנֹכִי צוִיתִי אֶתְכֶם חֲזָקוֹ וְהָיוּ לְבְנֵי־חַיִל: וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי 29
אֲבִי שְׁלוֹם לְאֲמִנּוֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲבִי שְׁלוֹם וַיִּקְמוּ כָל־בְּנֵי
הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל־פֶּרְדוֹ וַיִּנְסוּ: וַיְהִי הַמָּוֶה ל־

בְּדַרְךָ וְהַשְׁמַעְהָ בָּאָרֶץ אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִבָּה אֲבִי שְׁלוֹם
אֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נֹתַר מֵהֶם אֶחָד: וַיִּקַּם הַמֶּלֶךְ 31
וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אַרְצָה וְכָל־עַבְדָּיו נֹצְבִים קִרְעֵי
בְּגָדִים: וַיַּעַן יוֹנָדָב בֶּן־שִׁמְעֵה אַחֵי דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל־ 32

יֹאמֶר אֲדֹנָי אֶת כָּל־הַנַּעֲרִים בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הִמִּיתוּ כִּי
אֲמִנּוֹן לַבְדּוֹ מֵרַת כִּי־עַל־פִּי אֲבִי שְׁלוֹם הִיטָה שִׁימָה מִיּוֹם 30
עָנָתוֹ אֶת־תִּמְרוֹ אַחֲתוֹ: וְעַתָּה אֶל־יִשָּׁם אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ 33

אֶל־לְבוֹ דְבַר לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ כִּי־אִם אֲמִנּוֹן כִּתִּיב וְלֹא
לַבְדּוֹ מֵרַת: וַיְבַרַח אֲבִי שְׁלוֹם וַיֵּשֶׁב הַנַּעֲרָה הַצַּפָּה אֶת־ 34
עֵינָו

*Qui con-
ceptum in
Ammonem
odium cum
toto biennio
celasset,
tandem
fratrem in
convivio
occidendum
curat.*

עניו קרי
לה
36
37
עסודור ק
38 39
אוי
2
3
4
ד
פסקי בו
עום קר